

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan arvonlisäverolain (1501/1993) 19 a §:n edellä oleva väliotsikko, sellaisena kuin se on laissa 453/2005,

muutetaan 9 §:n 2 momentti, 18 b §:n 1 momentti, 19 a ja 19 b §, 26 a §:n 3 momentti, 63 §:n 2 momentti, 63 a § ja sen edellä oleva väliotsikko, 63 b ja 69 i §, 72 b §:n 3—6 momentti, 94 §:n 1 momentin 24 kohta, 100 a §:n 1 momentti, 101 b §:n 1 momentti, 131 §:n 1 momentin 1 kohta, 12 a luvun otsikko, 133 d § ja sen edellä oleva väliotsikko, 133 e, 133 g ja 133 h §, 133 i §:n 1 momentti, 133 j §, 133 k § ja sen edellä oleva väliotsikko, 133 l—133 o §, 133 p §:n 1 momentti, 133 q §, 134 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 134 b §, 134 c §:n 2 momentti, 134 e §:n 1 momentti, 134 f, 134 i—134 l, 134 n—134 r ja 209 a §, 209 b §:n 2 momentti, 209 e §:n 2 momentti, 209 f §:n 2 momentti ja 209 j §,

sellaisina kuin ne ovat, 9 §:n 2 momentti ja 72 b §:n 4 momentti laissa 886/2009, 18 b §:n 1 momentin suomenkielinen sanamuoto laeissa 1767/1995, 399/2012 ja 1113/2019, 18 b §:n 1 momentin ruotsinkielinen sanamuoto laeissa 1767/1995, 399/2012, 506/2016 ja 1113/2019, 19 a § laissa 453/2005, 19 b § laissa 1061/2007, 26 a §:n 3 momentti ja 63 §:n 2 momentti laissa 1113/2019, 63 a § laeissa 1486/1994, 915/2001, 935/2004, 886/2009 ja 1392/2010 ja sen edellä oleva väliotsikko laissa 1486/1994, 63 b § laeissa 1486/1994, 935/2004, 886/2009 ja 1392/2010, 69 i § laissa 545/2018, 72 b §:n 3 ja 6 momentti laissa 1767/1995, 72 b §:n 5 momentti ja 94 §:n 1 momentin 24 kohta laissa 1392/2010, 100 a §:n 1 momentti ja 101 b §:n 1 momentti laissa 523/2017, 131 §:n 1 momentin 1 kohta, 12 a luvun otsikko, 133 d § ja sen edellä oleva väliotsikko, 133 g ja 133 h §, 133 i §:n 1 momentti ja 133 k § ja sen edellä oleva väliotsikko, 133 l—133 o §, 133 p §:n 1 momentti, 134 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 134 c §:n 2 momentti, 134 e §:n 1 momentti sekä 134 i, 134 k, 134 n ja 134 q § laissa 505/2014, 133 e § laeissa 505/2014 ja 545/2018, 133 j § laissa 971/2002, 133 q, 134 b ja 134 o § laeissa 505/2014 ja 773/2016, 134 f § laeissa 23/2018 ja 342/2019, 134 j, 134 p ja 134 r § laissa 342/2019, 134 l § laissa 773/2016, 209 a § laeissa 399/2012 ja 505/2014 sekä 209 b §:n 2 momentti, 209 e §:n 2 momentti, 209 f §:n 2 momentti ja 209 j § laissa 399/2012, sekä

lisätään lakiin uusi 16 b ja 19 c § ja viimeksi mainitun edelle uusi väliotsikko, lakiin uusi 19 d ja 60 b §, 63 b §:n edelle uusi väliotsikko, 63 c §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1113/2019, uusi 4 momentti, lakiin uusi 69 m § ja sen edelle uusi väliotsikko, 72 b §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1486/1994, 1767/1995, 886/2009, 1392/2010 ja 1113/2019, uusi 7 momentti, lakiin siitä lailla 1218/1994 kumotun 97—99 §:n tilalle uusi 97—99 § ja niiden edelle uusi väliotsikko, lakiin siitä lailla 505/2014 kumotun 133 r—133 y §:n tilalle uusi 133 r—133 y § ja niiden edelle uusi väliotsikko, lakiin uusi 133 z §, lakiin siitä lailla 342/2019 kumotun 134 m §:n tilalle uusi 134 m §, lakiin uusi 134 s, 134 t ja 137 a §, 209 b §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 399/2012 ja 1064/2016, uusi 5 momentti ja lakiin uusi 209 u § seuraavasti:

9 §

Verovelvollinen on kuitenkin aina myyjä, jos:

- 1) ostajana on ulkomaalainen, jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa ja jota ei ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin;
- 2) ostajana on yksityishenkilö;

- 3) kyse on 19 a §:ssä tarkoitettusta tavarahan myynnistä; tai
4) kyse on henkilökuljetuspalveluista tai 69 d §:ssä tarkoitetuista palveluista.
-

2 luku

Verovelvollisuus

16 b §

Velvollisuus suorittaa vero 19 b §:ssä tarkoitettua tavarahan myynnistä myynnin mahdollistavalle elinkeinonharjoittajalle ja tämän elinkeinonharjoittajan suorittamasta myynnistä ostajalle syntyy ostajan suorittaman maksun hyväksymisajankohtana.

18 b §

Tavaraa ei katsota myydyksi 18 a §:ssä tarkoitettua tavalla, jos elinkeinonharjoittaja tai joku muu hänen puolestaan siirtää tavarahan toiseen jäsenvaltioon:

- 1) kuljetuksen päättymisvaltiossa suoritettavaa, hänelle myytävää tavarahan arviointia tai tavarahan kohdistuvaa työsuoritusta varten ja tavara palautetaan arvioinnin tai työn jälkeen hänelle Suomeen;
 - 2) väliaikaisesti hänen myymäänsä palvelua varten;
 - 3) väliaikaisesti sellaista tarkoitusta varten, joka oikeuttaisi täysin tullittoman väliaikaisen maahantuontimenettelyn soveltamiseen, jos kyseessä olisi tuonti Yhteisön ulkopuolelta;
 - 4) 63 d §:ssä tarkoitettua myyntiä varten; tai
 - 5) 63 §:n 3 momentissa taikka 19 a, 70, 72 a tai 72 d §:ssä tarkoitettua myynnin toteuttamiseksi.
-

19 a §

Yhteisön sisäisellä tavaroiden etämyynnillä tarkoitetaan myyntiä, jossa myyjä tai joku muu myyjän puolesta kuljettaa tavarahan ostajalle jäsenvaltiosta toiseen.

Maahantuotavien tavaroiden etämyynnillä tarkoitetaan myyntiä, jossa myyjä tai joku muu myyjän puolesta kuljettaa tavarahan Yhteisön ulkopuolelta ostajalle johonkin jäsenvaltioon.

Tavara katsotaan kuljetettua myyjän toimesta tai puolesta silloinkin, kun myyjä osallistuu välillisesti tavarahan kuljettamiseen.

Etämyynnistä on kyse, jos:

- 1) tavarahan ostajana on yksityishenkilö, elinkeinonharjoittaja, jonka toiminta ei sen omassa maassa miltei osin oikeuta vähennykseen tai palautukseen, oikeushenkilö, joka ei ole elinkeinonharjoittaja, taikka elinkeinonharjoittaja, johon sovelletaan sen omassa maassa alkutuotannon vakiokantahyvitysmenettelyä;
- 2) 1 kohdassa tarkoitettua muun kuin yksityishenkilön hankinta ei 26 c §:n 2 ja 3 momentin ja 26 f §:n tai niitä vastaavien toisen jäsenvaltion säännösten mukaan muodosta yhteisöhankintaa;
- 3) tavara ei ole 26 d §:ssä tarkoitettu uusi kuljetusväline;
- 4) myyjä ei asenna tai kokoa tavaroita jäsenvaltiossa, jossa kuljetus päättyy;
- 5) myyntiin ei sovelleta Suomessa tai toisessa jäsenvaltiossa 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä tai sitä vastaavaa menettelyä;
- 6) kyse ei ole sähkö-, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun eikä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myynnistä.

Valmisteveron alaisen tavaroiden myynti on etämyyntiä vain silloin, kun ostajana on yksityishenkilö.

19 b §

Jos elinkeinonharjoittaja mahdollistaa markkinapaikkaa, alustaa, portaalia tai vastaavaa sähköistä rajapintaa käyttämällä toisen elinkeinonharjoittajan suorittaman tavaroiden myynnin, hänen katsotaan myyneen tavarat ostajalle ja toisen elinkeinonharjoittajan myyneen ne hänelle, edellyttäen että kyseessä on:

- 1) maahantuotavien tavaroiden etämyynti ja tavarat sisältyvät todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin; tai
- 2) Yhteisöön sijoittautumattoman elinkeinonharjoittajan muulle kuin elinkeinonharjoittajalle Suomessa tai muussa jäsenvaltiossa suorittama tavaroiden myynti.

Liikkeen tai sen osan luovutus

19 c §

Myyntinä ei pidetä liikkeen tai sen osan luovutuksen yhteydessä tapahtuvaa tavaroiden ja palvelujen luovuttamista liiketoiminnan jatkajalle, joka ryhtyy käyttämään luovutettuja tavaroita ja palveluja vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen.

Myyntinä ei myöskään pidetä konkurssin yhteydessä tapahtuvaa tavaroiden ja palvelujen luovuttamista liiketoimintaa jatkavalle konkurssipesälle 1 momentissa säädetyin edellytyksin.

Jos liiketoiminnan jatkaja ryhtyy käyttämään luovutettuja tavaroita ja palveluja vain osittain vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen, 1 ja 2 momenttia sovelletaan vain siltä osin kuin luovutettuja tavaroita ja palveluja ryhdytään käyttämään vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettua liiketoiminnan jatkajaa pidetään luovuttajan seuraajana.

19 d §

Kiinteistön luovuttamiseen liikkeen tai sen osan luovutuksen yhteydessä sovelletaan, mitä 121 i §:ssä säädetään.

26 a §

—————
Tavaran hankintaa ei katsota yhteisöhankinnaksi, jos kyse on 19 a §:ssä tai 63 §:n 3 momentissa taikka 63 e §:ssä tarkoitettusta myynnistä.

Eräät muut tavarat ja palvelut

60 b §

Veroa ei suoriteta 19 b §:n 2 kohdassa tarkoitettusta tavaroiden myynnistä sellaiselle elinkeinonharjoittajalle, joka mahdollistaa myynnin markkinapaikkaa, alustaa, portaalia tai vastaavaa sähköistä rajapintaa käyttämällä.

5 luku

Myynti ja yhteisöhankinta Suomessa

63 §

—————
Ostajalle kuljetettava tavara on myyty Suomessa, jos tavara on täällä myyjän tai jonkun muun aloittaessa kuljetuksen, jollei 3 momentissa taikka 63 a tai 63 e §:ssä toisin säädetä. Tavara on myyty Suomessa silloinkin, kun tavara on Yhteisön ulkopuolella kuljetuksen alkaessa, jos myyjä tuo sen Suomeen myyntiä varten.
—————

Tavaroiden etämyynti

63 a §

Jollei 69 m §:ssä toisin säädetä, Yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti tapahtuu Suomessa, jos tavarankuljetus ostajalle päättyy Suomessa.

Maahantuotavien tavaroiden etämyynti, jossa maahantuonti tapahtuu toisessa jäsenvaltiossa, tapahtuu Suomessa, jos tavarankuljetus ostajalle päättyy Suomessa.

Sellainen maahantuotavien tavaroiden etämyynti, joka on ilmoitettava 133 r §:ssä tarkoitetun erityisjärjestelmän mukaisesti ja johon liittyvä maahantuonti tapahtuu Suomessa, tapahtuu Suomessa, jos tavarankuljetus ostajalle päättyy Suomessa.

Kuljetuksen liittäminen myynnissä sähköistä rajapintaa käyttämällä

63 b §

Tavaroiden myynti, joka myynnin mahdollistavan elinkeinonharjoittajan katsotaan 19 b §:n mukaisesti suorittavan ostajalle, katsotaan kuljetettavien tavaroiden myynniksi.

63 c §

Pykälää ei sovelleta 19 b §:n mukaisiin tavaroiden myynteihin.

69 i §

Ellei 69 m §:ssä toisin säädetä, muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu on myyty Suomessa silloin, kun palvelu luovutetaan ostajalle, joka on sijoittautunut Suomeen tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Suomessa.

Etämyyntiä sekä radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskeva raja-arvo

69 m §

Mitä 63 a §:n 1 momentissa ja 69 i §:ssä säädetään, ei sovelleta, jos:

1) myyjällä on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa;
2) palvelu luovutetaan muulle kuin elinkeinonharjoittajalle, joka on sijoittautunut muuhun kuin 1 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin 1 kohdassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa;

3) tavarat kuljetetaan muuhun jäsenvaltioon kuin 1 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon; ja

4) 2 ja 3 kohdissa mainittujen myyntien arvonlisäveroton kokonaisarvo on kuluvana kalenterivuonna enintään 10 000 euroa eikä tämä määrä ole ylittynyt edellisenkään kalenterivuotena.

Jos 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu raja-arvo ylittyy jonkin kalenterivuoden aikana, 1 momenttia ei sovelleta kyseisestä ajankohdasta alkaen.

Myyjällä, jonka myymien tavaroiden kuljetus alkaa Suomesta, taikka jolla on 69 i §:ssä tarkoitettujen palvelujen osalta liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa, on kuitenkin oikeus valita, että myyntimäärä määräytyy 63 a ja 69 i §:n ja niitä vastaavien toisten jäsenvaltioiden säännösten mukaisesti. Valinta on voimassa vähintään kaksi kalenterivuotta. Myyntimäärä määräytyy 63 a ja 69 i §:n mukaisesti myös silloin, kun myyjä, jonka myymien tavaroiden kuljetus alkaa muusta jäsenvaltiosta kuin Suomesta tai jolla on tässä momentissa

tarkoitettujen palvelujen osalta liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka muussa jäsenvaltiossa, tekee vastaavan valinnan kyseisen jäsenvaltion säännösten mukaisesti.

72 b §

Yhteisömyynnistä ei kuitenkaan ole kyse silloin, kun:

1) ostajana on elinkeinonharjoittaja, jonka toiminta ei hänen omassa maassaan miltään osin oikeuta vähennykseen tai palautukseen, oikeushenkilö, joka ei ole elinkeinonharjoittaja, taikka elinkeinonharjoittaja, johon sovelletaan hänen omassa maassaan alkutuotannon vakiokantahyvitysmenettelyä; tai

2) ostajan hankinta ei asianomaisessa jäsenvaltiossa 26 c §:n 3 momenttia vastaavien säännösten nojalla muodosta verotettavaa yhteisöhankintaa.

Mitä 3 momentin 1 kohdassa säädetään, sovelletaan vain, jos ostajan hankinnat eivät ylitä asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavaa yhteisöhankintojen verotettavuuden alarajaa eikä ostaja ole hakeutunut hankinnoistaan verovelvolliseksi.

Edellä 26 d §:ssä tarkoitettujen uusien kuljetusvälineiden myynti katsotaan yhteisömyynniksi myös silloin, kun kyse on 3 momentissa tarkoitetusta tilanteesta tai kun ostaja on yksityishenkilö.

Tavarán myyntiä ei pidetä yhteisömyyntinä, jos myyntiin on sovellettu 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä taikka jos kyse on sähkön, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun taikka lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myynnistä.

Yhteisömyyntinä pidetään myös 18 a §:ssä tarkoitettua tavarán siirtoa.

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

24) tavarat, joiden myynnistä suoritettava arvonlisävero on ilmoitettava 133 r §:ssä tarkoitettussa erityisjärjestelmässä, jos erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle järjestelmän käyttämistä varten annettu yksilöllinen tunniste on ilmoitettu Tullille viimeistään tuonti-ilmoituksen antamishetkellä.

Veron ilmoittamista ja maksamista koskeva erityisjärjestely

97 §

Tavarat Tullille vastaanottajan puolesta esittävällä on oikeus käyttää 98 ja 99 §:ssä tarkoitettua veron maksamista ja ilmoittamista koskevaa menettelyä (*erityisjärjestely*), jos:

1) maahantuotavat tavarat sisältyvät todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetykseen;

2) verovelvollinen on henkilö, jolle tavarat on tarkoitettu, eikä häntä ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin;

3) tavaroiden maahantuontiin ja myyntiin ei sovelleta 133 r §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää;

4) tavaroiden kuljetus päättyy Suomessa; ja

5) tavarat eivät ole valmisteveron alaisia.

Tavarat katsotaan esitettävän Tullille vastaanottajan puolesta, jos tavarat Tullille esittävä ilmoittaa aikomuksensa käyttää erityisjärjestelyä ja kerätä arvonlisävero henkilöltä, jolle tavarat on tarkoitettu.

98 §

Erityisjärjestelyä käyttävän on:

- 1) kerättävä tavaran maahantuonnista suoritettava arvonlisävero verovelvolliselta;
- 2) varmistettava, että verovelvollinen suorittaa veron oikeamääräisenä; ja
- 3) ilmoitettava ja maksettava kerätty arvonlisävero Tullille.

Veroilmoitus on annettava sähköisesti ja siinä on ilmoitettava kerätyn arvonlisäveron määrä. Tulli määrää tarkemmin veroilmoituksessa annettavista tiedoista ja ilmoituksen antotavasta sekä veron maksutavasta.

Sen lisäksi, mitä kirjanpitolaissa säädetään, erityisjärjestelyä käyttävän on järjestettävä kirjanpitoa sellaiseksi, että sen perusteella voidaan todentaa verovelvollisilta kerättyjä veroja koskevien veroilmoitusten oikeellisuus. Kirjanpito on Tullin kehotuksesta saatettava sähköisesti Tullin tarkastettavaksi. Tulli voi määrätä tarkemmin tietojen antotavasta.

99 §

Erityisjärjestelyä käyttävä voi antaa 98 §:ssä tarkoitetun veroilmoituksen ja maksaa veron kalenterikuukausittain, jos:

- 1) hän toimii tullikoodeksin 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna suorana edustajana ja on antanut Tullille tullin- ja verovelkojen vakuudeksi yleistakaussitoumuksen tai hän toimii mainituksa kohdassa tarkoitettuna välillisenä edustajana; ja

- 2) Tulli on myöntänyt hänelle tullikoodeksin 110 artiklassa tarkoitetun maksunlykkäyksen.

Kalenterikuukausittainen ilmoitus annetaan niistä erityisjärjestelyn piiriin kuuluvista tuonneista, joista veron suorittamisvelvollisuus on 87 §:n mukaan syntynyt kalenterikuukauden aikana ja joista suoritettava vero on kerätty verovelvolliselta. Ilmoitus on annettava ja vero on maksettava viimeistään kyseistä kalenterikuukautta seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä.

100 a §

Verohallinto voi verotustoimivaltaansa kuuluvan tavaran maahantuonnin osalta määrätä, että verovelvollisen maahantuonteihin sovelletaan 2 momentissa tarkoitettua erityismenettelyä enintään 36 kuukauden ajan, jos edeltäneiden 12 kuukauden aikana:

- 1) verovelvollinen on olennaisesti laiminlyönyt tai jos hänen voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövä mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa verotuksessa;

- 2) verovelvollinen on toistuvasti tai vakavasti rikkonut tullilainsäädäntöä; tai

- 3) verovelvollinen tai, verovelvollisen ollessa yhteisö tai yhtymä, sen johtohenkilö on määrätty liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985) tarkoitettuun liiketoimintakieltoon.

101 b §

Tullin vastuulle 160 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti kuuluvassa tavaran maahantuonnin arvonlisäverotuksessa pienin perittävä määrä on 5 euroa. Perimiseen voidaan kuitenkin ryhtyä, jos samalta maksuvelvolliselta on Tullin, maksuvelvollisen tai muun asianomaisen tekemän las-
kuvirheen tai muun erehdyksen vuoksi taikka muusta syystä jäänyt lukuisia suorituksia perimättä tai jos perimiseen muutoin on erityistä syytä.

131 §

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus saada palautuksena tavaran tai palvelun hankintaan sisältyvä vero, jos hankinta liittyy:

- 1) toimintaan, josta ei suoriteta veroa 56 tai 58 §:n, 59 §:n 4 kohdan tai 60 b, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e tai 72 h §:n perusteella;

12 a luku

Palvelujen myyntiä, tavaroiden etämyyntiä sekä eräitä sähköistä rajapintaa käyttämällä tehtäviä tavaroiden myyntejä koskevat erityisjärjestelmät

Yhteisöön sijoittautumattomia palvelujen myyjiä koskeva erityisjärjestelmä

133 d §

Tämän lain 133 e §:n 1 momentissa tarkoitettua Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella on oikeus käyttää tässä pykälässä ja 133 f—133 j §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää, jos verovelvollinen myy palveluja muulle kuin elinkeinonharjoittajalle Yhteisössä.

133 e §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisössä liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa.

Edellä 133 d §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä sovellettaessa:

- 1) *tunnistamisjäsenvaltiolla* tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää;
- 2) *kulutusjäsenvaltiolla* tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa palvelu arvonlisäverodirektiivin V osaston 3 luvun mukaan suoritetaan.

133 g §

Edellä 133 f §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään erilliseen tunnistamisrekisteriin ja hänelle annetaan yksilöllinen tunniste 133 d §:ssä tarkoitettun erityisjärjestelmän käyttämistä varten. Verohallinto ilmoittaa asianomaiselle tunnisteen sähköisesti.

Verovelvollinen poistetaan tunnistamisrekisteristä, jos:

- 1) hän ilmoittaa, ettei enää suorita erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia palvelujen myyntejä;
- 2) voidaan muuten olettaa hänen verollisen toimintansa päättyneen;
- 3) hän ei enää täytä erityisjärjestelmän käyttämisen edellytyksiä; tai
- 4) hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun rekisteriin merkitään myös sellainen Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen, joka on valinnut tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion kuin Suomen ja joka on tämän johdosta rekisteröity asianomaisen jäsenvaltion tunnistamisrekisteriin. Yksilöllisenä tunnisteena käytetään tunnistamisjäsenvaltion verovelvolliselle antamaa tunnistetta.

133 h §

Verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kultakin verokaudelta riippumatta siitä, onko verovelvollinen myynyt 133 d §:ssä tarkoitettun erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia palveluja verokauden aikana. Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava:

- 1) verovelvollisen yksilöllinen tunniste;
- 2) eriteltynä kunkin sellaisen kulutusjäsenvaltion osalta, jossa veroa on suoritettava, verokauden aikana myytyjen erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien palvelujen kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron määrä verokannoittain, sovellettavat verokannat ja verojen yhteismäärä;
- 3) 2 kohdassa tarkoitettujen suoritettavien verojen yhteismäärä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen verokausi on neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 i §

Edellä 133 h §:n 1 momentissa tarkoitetun verovelvollisen on maksettava verokaudelta tilitetävänä verona 133 h §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu suoritettavien verojen yhteismäärä viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä.

133 j §

Verovelvollisella ei ole oikeutta vähentää eikä saada palautuksena 133 d §:ssä tarkoitetun erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia myyntejä varten tekemiinsä hankintoihin sisältyvää veroa 10 luvun tai 131 §:n nojalla, jollei 2 momentissa toisin säädetä. Sen sijasta hänellä on sen estämättä, mitä 122 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 123 §:ssä säädetään, oikeus saada 122 §:ssä tarkoitettu palautus. Oikeus palautukseen koskee veroa, joka olisi voitu 10 luvun säännösten nojalla vähentää tai saada 131 §:n nojalla palautuksena.

Jos verovelvollinen harjoittaa Suomessa myös erityisjärjestelmän piiriin kuulumatonta toimintaa, josta hän on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi, hänellä on oikeus vähentää tai saada palautuksena erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia myyntejä varten tekemiinsä hankintoihin sisältyvä vero 10 luvun tai 131 §:n mukaisesti. Vähennettävä vero ilmoitetaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä tarkoitetussa ilmoituksessa.

Yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä, eräitä sähköistä rajapintaa käyttämällä myytyjä tavaroita ja Yhteisöön sijoittautuneiden verovelvollisten myymiä palveluita koskeva erityisjärjestelmä

133 k §

Verovelvollisella on oikeus käyttää tässä pykälässä ja 133 l—133 q §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää, jos:

- 1) verovelvollinen harjoittaa Yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä;
- 2) verovelvollinen mahdollistaa tavaroiden myynnin 19 b §:n 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja tavaroiden kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa; tai
- 3) 133 l §:n 1 momentissa tarkoitettu, mainitun pykälän 4 momentissa tarkoitettuun kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen myy palveluja muulle kuin elinkeinonharjoittajalle.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos verovelvollisen 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen myyntien myyntimaa määräytyy 69 m §:n tai sitä vastaavan toisen jäsenvaltion säännösten mukaisesti.

133 l §

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Yhteisössä, mutta jolla ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa kulutusjäsenvaltiossa.

Edellä 133 k §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä sovellettaessa *tunnistamisjäsenvaltiolla* tarkoitetaan:

- 1) jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on liiketoiminnan kotipaikka;
- 2) jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka ja jossa verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole Yhteisössä;

3) jäsenvaltiota, jossa tavaroiden kuljetus alkaa ja jossa verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole Yhteisössä eikä hänellä ole kiinteitä toimipaikkoja Yhteisössä.

Jos verovelvollinen on 2 momentin 2 tai 3 kohdan perusteella valinnut tunnistamisjäsenvaltionsa useammasta vaihtoehdosta, valintaa sovelletaan ainakin kyseisen kalenterivuoden ja kahden seuraavan kalenterivuoden ajan.

Tätä erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä sovellettaessa *kulutusjäsenvaltiolla* tarkoitetaan:

1) jäsenvaltiota, jossa palvelu arvonlisäverodirektiivin V osaston 3 luvun mukaisesti suoritetaan;

2) Yhteisön sisäisessä tavaroiden etämyynissä jäsenvaltiota, jossa tavaran kuljetus ostajalle päättyy;

3) jäsenvaltiota, jossa tavaroiden kuljetus alkaa ja päättyy, jos verovelvollinen on mahdollistanut tavaroiden myynnin 19 b §:n 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

133 m §

Verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 k §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta Verohallinnolle.

Verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi ja jonka on suoritettava veroa Suomeen, on noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia säännöksiä.

133 n §

Edellä 133 m §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään 133 k §:ssä tarkoitetun erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien myyntien osalta 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Yksilöllisenä tunnisteena käytetään verovelvolliselle annettua arvonlisäverotunnistetta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen suljetaan erityisjärjestelmän ulkopuolelle, jos:

1) hän ilmoittaa, ettei enää suorita erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia tavaroiden eikä palvelujen myyntejä;

2) voidaan muuten olettaa hänen erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan toimintansa päättyneen;

3) hän ei enää täytä erityisjärjestelmän käyttämisen edellytyksiä; tai

4) hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä.

Verovelvollinen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, merkitään erilliseen tunnistamisrekisteriin Suomessa tapahtuneista erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista myynneistä. Yksilöllisenä tunnisteena käytetään tunnistamisjäsenvaltion verovelvolliselle antamaa arvonlisäverotunnistetta.

133 o §

Verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kultakin verokaudelta riippumatta siitä, onko verokauden aikana ollut 133 k §:ssä tarkoitetun erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia myyntejä. Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava:

1) verovelvollisen arvonlisäverotunniste;

2) eriteltynä kunkin sellaisen kulutusjäsenvaltion osalta, jossa veroa on suoritettava, myyntien kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron määrä verokannoittain, sovellettavat verokannat ja verojen yhteismäärä seuraavien erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien, verokauden aikana suoritettujen myyntien osalta:

a) Yhteisön sisäiset tavaroiden etämyynnit;

b) myynnin mahdollistavan verovelvollisen suorittamaksi 19 b §:n 2 kohdan mukaisesti katsottavat tavaroiden myynnit, joissa tavaroiden kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa; ja

c) palvelujen myynnit.

Jos tavaroiden kuljetus alkaa muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa, veroilmoituksessa on sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, ilmoitettava kulutusjäsenvaltioittain:

1) eriteltynä kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa tavaroiden kuljetus alkaa, myyntien kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron määrä verokannoittain, sovellettavat verokannat ja verojen yhteismäärä seuraavien erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien, verokauden aikana suoritettujen myyntien osalta:

a) Yhteisön sisäiset tavaroiden etämyynnit, lukuun ottamatta 19 b §:n 2 kohdassa tarkoitettuja myynnin mahdollistavan elinkeinonharjoittajan suorittamia myyntejä;

b) myynnin mahdollistavan verovelvollisen suorittamat 19 b §:n 2 kohdassa tarkoitettut Yhteisön sisäiset tavaroiden etämyynnit sekä sellaiset tavaroiden myynnit, joissa tavaroiden kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa;

2) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen myyntien osalta kunkin sellaisen jäsenvaltion, josta tavaroiden kuljetus alkaa, antama yksilöllinen arvonnalisäverotunniste tai muu verotunniste;

3) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen myyntien osalta kunkin sellaisen jäsenvaltion, josta tavaroiden kuljetus alkaa, antama yksilöllinen arvonnalisäverotunniste tai muu verotunniste, jos sellainen on.

Jos verovelvollisella on Suomessa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi muualla Yhteisössä yksi tai useampi kiinteä toimipaikka, josta palvelut luovutetaan, veroilmoituksessa on lisäksi ilmoitettava kulutusjäsenvaltioittain:

1) eriteltynä kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka, erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien palvelujen kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron määrä verokannoittain, sovellettavat verokannat ja verojen yhteismäärä;

2) kunkin 1 kohdassa tarkoitettujen kiinteän toimipaikan arvonnalisäverotunniste tai muu verotunniste.

Verovelvollisen on lisäksi ilmoitettava 2 momentin 2 kohdassa, 3 momentin 1 kohdassa ja 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen verojen yhteismäärä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen verovelvollisen verokausi on neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia säännöksiä.

133 p §

Edellä 133 o §:n 1 momentissa tarkoitettujen verovelvollisen on maksettava verokaudelta tilitettävänä verona mainitun pykälän 2 momentin 2 kohdassa, 3 momentin 1 kohdassa ja 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen suoritettavien verojen yhteismäärä viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä.

133 q §

Edellä 133 k §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävällä verovelvollisella, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, ei ole oikeutta vähentää taikka saada palautuksena erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia myyntejä varten tekemiinsä hankintoihin sisältyvää veroa 10 luvun tai 131 §:n nojalla, ellei 2 momentissa toisin säädetä. Sen sijasta hänellä on sen estämättä, mitä 122 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 123 §:ssä säädetään, oikeus saada 122 §:ssä tarkoitettu palautus. Oikeus palautukseen koskee vain veroa, joka olisi voitu 10 luvun säännösten nojalla vähentää tai saada 131 §:n nojalla palautuksena.

Jos verovelvollinen harjoittaa Suomessa myös erityisjärjestelmän piiriin kuulumatonta toimintaa, josta hän on rekisteröitynyt arvonnalisäverovelvolliseksi, hänellä on oikeus vähentää tai saada palautuksena erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia myyntejä varten tekemiinsä hankintoihin

sisältyvä vero 10 luvun tai 131 §:n mukaisesti. Vähennettävä vero ilmoitetaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä tarkoitetussa ilmoituksessa.

Maahantuotavien tavaroiden etämyyntiä koskeva erityisjärjestelmä

133 r §

Verovelvollisella on oikeus käyttää tässä pykälässä ja 133 s—133 z §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää, jos verovelvollinen harjoittaa sellaista maahantuotavien tavaroiden etämyyntiä, jossa tavarat sisältyvät todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin, jos:

- 1) verovelvollinen on sijoittautunut Yhteisöön;
- 2) verovelvollisen edustajana toimii Yhteisöön sijoittautunut välittäjä; tai
- 3) verovelvollinen on sijoittautunut sellaiseen valtioon, jonka kanssa Euroopan unioni on tehnyt keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin 2010/24/EU ja hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 904/2010 soveltamisalaa vastaavan keskinäistä avunantoa koskevan sopimuksen, ja hän harjoittaa maahantuotavien tavaroiden etämyyntiä tästä maasta.

Erityisjärjestelmää ei sovelleta valmisteveron alaisiin tavaroihin.

Verovelvollisella saa olla kerrallaan vain yksi 133 s §:ssä tarkoitettu välittäjä.

133 s §

Tätä lukua sovellettaessa *välittäjällä* tarkoitetaan Yhteisöön sijoittautunutta henkilöä, jonka verovelvollinen on nimennyt veronmaksuvelvolliseksi ja nimissään täyttämään 133 r §:ssä tarkoitetun erityisjärjestelmän mukaiset velvoitteet.

Edellä 133 r §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä sovellettaessa *tunnistamisjäsenvaltiolla* tarkoitetaan:

- 1) jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on liiketoiminnan kotipaikka;
- 2) jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka ja jossa verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole Yhteisössä;
- 3) jäsenvaltiota, jossa välittäjällä on liiketoiminnan kotipaikka;
- 4) jäsenvaltiota, jossa välittäjällä on kiinteä toimipaikka ja jossa välittäjä ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun välittäjän liiketoiminnan kotipaikka ei ole Yhteisössä; tai
- 5) jäsenvaltiota, jossa Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää.

Jos verovelvollinen on nimennyt välittäjän, tunnistamisjäsenvaltioksi katsotaan 2 momentin 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio.

Kun verovelvollinen tai välittäjä on 2 momentin 2 ja 4 kohtien perusteella valinnut tunnistamisjäsenvaltion useammasta vaihtoehdosta, valintaa sovelletaan ainakin kyseisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan.

Kulutusjäsenvaltiolla tarkoitetaan 133 r §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää sovellettaessa jäsenvaltiota, jossa tavaroiden kuljetus ostajalle päättyy.

133 t §

Verovelvollisen tai välittäjän, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 r §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta Verohallinnolle.

Verovelvollisen tai välittäjän, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi ja jonka on suoritettava veroa Suomeen, on noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia 1 momenttia vastaavia säännöksiä.

133 u §

Edellä 133 t §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään erilliseen tunnistamisrekisteriin 133 r §:ssä tarkoitetun erityisjärjestelmän käyttämistä varten. Jos verovelvollisella on välittäjä, myös välittäjä merkitään rekisteriin.

Välittäjän rekisteröinnin edellytyksenä on, ettei hän ole olennaisesti laiminlyönyt tai ettei hänen voida ennakoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövänsä mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettuja velvollisuuksiansa verotuksessa. Lisäksi edellytyksenä on, ettei välittäjää tai välittäjän ollessa yhteisö tai yhtymä sen johtohenkilöä ole määrätty liiketoimintakiellosta annetussa laissa tarkoitettuun liiketoimintakieltoon.

Verovelvolliselle annetaan yksilöllinen tunniste 133 r §:ssä tarkoitetun erityisjärjestelmän käyttämistä varten. Myös välittäjälle annetaan yksilöllinen tunniste tämän erityisjärjestelmän käyttämistä varten. Verohallinto ilmoittaa asianomaiselle tunnisteesta sähköisesti. Jos verovelvollisella on välittäjä, verovelvollisen tunniste ilmoitetaan myös välittäjälle.

Verovelvollinen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, merkitään 1 momentissa tarkoitettuun tunnistamisrekisteriin Suomessa tapahtuneista erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista myynneistä. Jos verovelvollisella on välittäjä, myös välittäjä merkitään rekisteriin. Verovelvollisen ja välittäjän yksilöllisinä tunnisteinä käytetään tunnistamisjäsenvaltion heille antamia tunnisteita.

133 v §

Verovelvollinen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi ja jolla ei ole välittäjää, poistetaan 133 r §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää koskevasta tunnistamisrekisteristä, jos:

- 1) hän ilmoittaa, ettei enää suorita maahantuotavien tavaroiden etämyyntiä;
- 2) voidaan muuten olettaa, että verovelvollisen maahantuotavien tavaroiden etämyynti on päättynyt;
- 3) hän ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämisen edellytyksiä; tai
- 4) hän jättää jatkuvasti noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä.

Välittäjä, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, poistetaan tunnistamisrekisteristä, jos:

- 1) hän ei ole kahden perättäisen kalenterivuosiseljänneksen aikana toiminut välittäjänä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen nimissä;
- 2) hän ei enää täytä välittäjänä toimimisen edellytyksiä; tai
- 3) hän jättää jatkuvasti noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua välittäjän edustama verovelvollinen poistetaan tunnistamisrekisteristä, jos:

- 1) välittäjä ilmoittaa, ettei verovelvollinen enää suorita maahantuotavien tavaroiden etämyyntiä;
- 2) voidaan muuten olettaa, että verovelvollisen maahantuotavien tavaroiden etämyynti on päättynyt;
- 3) verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämisen edellytyksiä;
- 4) verovelvollinen jättää jatkuvasti noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä; tai
- 5) välittäjä ilmoittaa, ettei hän enää edusta kyseistä verovelvollista.

133 w §

Edellä 133 r §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai välittäjän, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kultakin verokaudelta riippumatta siitä, onko maahantuotavien tavaroiden etämyyntiä ollut verokauden aikana. Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava:

- 1) verovelvollisen yksilöllinen tunniste;
- 2) välittäjän yksilöllinen tunniste;

3) eriteltynä kunkin kulutusjäsenvaltion osalta, jossa veroa on suoritettava, maahantuotavien tavaroiden etämyynnin kokonaisarvo verokauden aikana ilman veron osuutta, vastaava veron määrä verokannoittain, sovellettavat verokannat ja verojen yhteismäärä;

4) 3 kohdassa tarkoitettujen suoritettavien verojen yhteismäärä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu verokausi on kalenterikuukausi. Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai välittäjän, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia säännöksiä.

133 x §

Edellä 133 w §:n 1 momentissa tarkoitetun verovelvollisen tai välittäjän on maksettava verokaudelta tilitettävänä verona mainitun pykälän 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettu suoritettavien verojen yhteismäärä viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai välittäjän, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava vastaavia tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia säännöksiä.

Verovelvollinen ja välittäjä ovat yhteisvastuussa Suomeen suoritettavan veron maksamisesta.

133 y §

Velvollisuus suorittaa vero 133 r §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää käytettäessä ilmoitettavasta maahantuotavien tavaroiden etämyynnistä syntyy ostajan suorittaman maksun hyväksymishetkellä. Tästä myynnistä suoritettava vero kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana maksu on hyväksytty.

133 z §

Edellä 133 r §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävällä verovelvollisella ei ole oikeutta vähentää tai saada palautuksena erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia myyntejä varten tekemiinsä hankintoihin sisältyvää veroa 10 luvun tai 131 §:n nojalla, jollei 2 momentissa toisin säädetä. Sen sijasta hänellä on sen estämättä, mitä 122 §:n 1 ja 2 momentissa ja 123 §:ssä säädetään, oikeus saada 122 §:ssä tarkoitettu palautus. Oikeus palautukseen koskee veroa, joka olisi voitu 10 luvun säännösten nojalla vähentää tai saada 131 §:n nojalla palautuksena.

Jos verovelvollinen harjoittaa Suomessa myös erityisjärjestelmän piiriin kuulumatonta toimintaa, josta hän on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi, hänellä on oikeus vähentää tai saada palautuksena erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia myyntejä varten tekemiinsä hankintoihin sisältyvä vero 10 luvun tai 131 §:n mukaisesti. Vähennettävä vero ilmoitetaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä tarkoitettussa ilmoituksessa.

Erityisjärjestelmille yhteisiä säännöksiä

134 §

Verovelvollisen käyttäessä jotakin 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää tätä erityisjärjestelmää koskevia säännöksiä sovelletaan kaikkiin verovelvollisen suorittamiin, tämän järjestelmän piiriin 133 d, 133 k tai 133 r §:n mukaan kuuluihin myynteihin. Erityisjärjestelmien piiriin ei kuitenkaan kuulu palvelujen myynti arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitylle oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja.

Tavaroiden myyntiä ei kuitenkaan ole ilmoitettava 133 r §:ssä tarkoitettussa erityisjärjestelmässä, jos näiden tavaroiden maahantuonnista on suoritettava veroa sen vuoksi, ettei erityisjärjestelmän käyttämistä varten annettua yksilöllistä tunnistetta ole 94 §:n 1 momentin 24 kohdassa tarkoitetuin tavoin ilmoitettu Tullille.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen 133 d ja 133 k §:ssä tarkoitettuihin myynteihin oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja, ei sovelleta 9 §:n 1 momenttia. Edellä tässä momentissa säädettyä sovelletaan kuitenkin palvelujen osalta vain myyntiin sellaiselle oikeushenkilölle, jota ei ole merkitty arvonnäyöverovelvollisten rekisteriin.

Mitä 134 a ja 134 c—134 t §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös hänen nimisään toimivaan välittäjään.

134 b §

Verohallinto antaa 133 g §:n 1 momentissa, 133 n §:n 1 momentissa ja 133 u §:n 1 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle ja välittäjän rekisteröintiä koskevan päätöksen osalta välittäjälle päätöksen rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ole ilmoituksesta poiketen merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä.

Verohallinto antaa 1 momentissa tarkoitetut päätökset asianomaiselle tiedoksi sähköisesti. Verohallinto voi antaa päätökset tiedoksi Verohallinnon sähköisessä asiointipalvelussa. Jos verovelvollisella on välittäjä, verovelvollisen rekisteröintiä koskevat päätökset annetaan tiedoksi myös välittäjälle. Verovelvolliselle tai välittäjälle lähetetään tiedoksiannosta tämän ilmoittamaan sähköiseen osoitteeseen. Asiakirja katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä siitä, kun verovelvolliselle tai välittäjälle on lähetetty tieto tiedoksiannosta. Jos tiedoksiannosta koskevan tiedon vastaanottamisessa tai pääsyssä Verohallinnon sähköiseen asiointipalveluun tänä aikana on ollut tekninen este, asiakirja katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä siitä, kun tekninen este on poistunut.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetun verovelvollisen tai välittäjän osalta ei sovelleta, mitä 175 §:n 1 momentissa säädetään rekisteröintiä koskevien toimenpiteiden ilmoittamisesta asianosaiselle.

134 c §

Verohallinto määrää tarkemmin 133 h, 133 o ja 133 w §:ssä tarkoitetun veroilmoituksen antotavasta.

134 e §

Edellä 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimistaan riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa, jotta kulutusjäsenvaltio voi todentaa 133 h, 133 o ja 133 w §:ssä tarkoitetun veroilmoituksen oikeellisuuden.

134 f §

Jollei tässä luvussa toisin säädetä, 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, sovelletaan, mitä 13—22 luvussa, omaaloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa, veronkantolaissa, veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa tai muussa laissa säädetään verovelvollisesta. Sama koskee verovelvollista, jonka tunnistamisjäsenvaltio on toinen jäsenvaltio siltä osin kuin kysymys on Suomeen suoritettavasta verosta.

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei kuitenkaan toiseen jäsenvaltioon suoritettavan veron osalta sovelleta, mitä veronkantolaissa, veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa tai verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään, ellei tässä luvussa toisin säädetä.

134 i §

Edellä 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista koskevat asiat käsitellään Verohallinnossa. Tavarahan maahantuonnin verotuksesta vastaa Tulli sen mukaan kuin 160 §:ssä säädetään.

134 j §

Edellä 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161 §:ssä ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa ja 16—18, 22, 23 ja 25 §:ssä säädetään verokaudesta ja ilmoittamisvelvollisuudesta. Mitä mainitun lain 19 §:ssä säädetään veroilmoituksen antamisajankohdasta, sovelletaan vain Suomen ollessa tunnistamisjäsenvaltio.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tunnistamisjäsenvaltion kautta Suomeen suoritettavan veron maksulle ei makseta veronkantolain 37 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua hyvityskorkoa.

Poiketen siitä, mitä 134 f §:n 2 momentissa säädetään, erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovelletaan, mitä veronkantolain 4 ja 5 luvussa säädetään palautuksen käyttämisestä ja palauttamisesta siltä osin kuin kyse on sellaisesta liikaa maksetusta toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta, jonka Suomi tunnistamisjäsenvaltiona on velvollinen palauttamaan erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle.

134 k §

Edellä 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä veronkantolain 16—18 §:ssä säädetään siltä osin kuin kysymys on tunnistamisjäsenvaltion kautta Suomeen suoritettavan veron maksusta.

Veronkantolain 5 §:n 1 ja 2 momentissa ja 6 §:ssä säädetystä poiketen verovelvollisen Suomeen tunnistamisjäsenvaltion kautta suoritettavan veron maksu käytetään veroilmoituksessa ilmoitettujen verojen suoritukseksi eräpäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimhasta uusimpaan. Myöhässä ilmoitetun veron eräpäivänä pidetään päivää, jolloin veroilmoitus on annettu.

Jos maksua ei voida käyttää 2 momentissa tarkoitettulla tavalla, maksu käytetään muiden kyseisen erityisjärjestelmän eräntyneiden ja eräntymättömien verojen suoritukseksi noudattaen muutoin, mitä veronkantolain 6 §:ssä säädetään.

Jos maksua ei voida käyttää 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, maksu voidaan käyttää erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen muiden eräntyneiden verojen ja Verohallinnon muiden saatavien suoritukseksi noudattaen muutoin, mitä veronkantolain 6 §:ssä säädetään.

134 l §

Veronkantolain 6, 22—24 ja 26 §:ssä säädetystä poiketen 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen Suomeen tunnistamisjäsenvaltion kautta suoritettavan veron palautus käytetään kyseisen erityisjärjestelmän eräntyneiden ja eräntymättömien verojen suoritukseksi eräpäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimhasta uusimpaan. Myöhässä ilmoitetun veron eräpäivänä pidetään päivää, jolloin veroilmoitus on annettu.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu palautus on käytettävissä veron suoritukseksi sinä päivänä, jona ilmoitus, jolla virhe korjataan, on annettu. Veron määräämistä tai päätöksen oikaisua verovelvollisen hyväksi koskevaan päätökseen tai muutoksenhakuun perustuva palautus on käytettävissä sinä päivänä, jona päätös tehdään tai muutosverotus toimitetaan, kuitenkin aikaisintaan alkuperäisessä päätöksessä määrättyä eräpäivänä. Veronkantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaamiseen perustuva palautus on käytettävissä sinä päivänä, jona korjaus on tehty.

Jos palautusta ei voida käyttää 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, palautus voidaan käyttää verovelvollisen muiden eräntyneiden verojen ja Verohallinnon muiden saatavien suoritukseksi noudattaen muutoin, mitä veronkantolaissa säädetään.

134 m §

Veronkantolain 42 §:ssä tarkoitettussa maksukehotuksessa tarkoitettu määrä suoritetaan Verohallinnolle.

134 n §

Verovelvollista, joka käyttää 133 d §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää, ei merkitä 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista.

Verovelvollista, joka käyttää 133 k §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää ja jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, ei merkitä 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista.

Verovelvollista, joka käyttää 133 r §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää, ei merkitä 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista.

134 o §

Edellä 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 8 luvussa säädetään veron määräämisestä siltä osin kuin kyse on erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

134 p §

Edellä 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 20 luvussa säädetään ohjauksesta ja ennakkoratkaisusta siltä osin kuin kyse on toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

134 q §

Verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on korjattava erityisjärjestelmässä 133 h, 133 o ja 133 w §:n mukaan annettavassa veroilmoituksessa oleva virhe seuraavilta verokausilta annettavassa veroilmoituksessa. Ilmoituksessa on eriteltävä liikaa tai liian vähän ilmoitetun arvonlisäveron määrä jokaisen kulutusjäsenvaltion ja verokauden osalta, jota virhe koskee, sekä ilmoitettava kyseinen kulutusjäsenvaltio ja verokausi. Virhe on korjattava kolmen vuoden kuluessa siitä, kun veroilmoitus oli mainittujen pykälien mukaan annettava.

Liikaa tai liian vähän ilmoitetun veron määrä pienentää tai suurentaa sen verokauden 133 i ja 133 p §:n sekä 133 x §:n 1 momentissa tarkoitettua tilitettävän veron määrää, jolta annettavassa veroilmoituksessa 1 momentissa tarkoitettu korjaus on tehty. Jos jollekin kulutusjäsenvaltiolle tältä verokaudelta suoritettavien verojen yhteismäärä muodostuu korjausten johdosta negatiiviseksi, negatiivinen määrä ei pienennä verokaudelta tilitettävää veroa.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia, 1 ja 2 momenttia vastaavia säännöksiä.

Jos sen verokauden Suomeen suoritettava vero, jolta annettavassa veroilmoituksessa verovelvollinen korjaa virheen, ei riitä kattamaan verovelvollisen vahingokseen tekemän virheen määrää, Verohallinto maksaa kattamatta jääneen liikaa maksetun veron verovelvolliselle, ellei palautusta ole käytettävä 134 l §:n mukaisesti veron tai muun saatavan suorituksiksi.

Jos veroilmoituksessa olevaa Suomeen suoritettavaa veroa koskevaa virhettä ei ole korjattu erityisjärjestelmän käytön lopettaneen verovelvollisen viimeisessä veroilmoituksessa tai jos korjauksen määräaika on jo päättynyt, Verohallinto palauttaa liikaa maksetun veron verovelvolliselle hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella. Liian vähän ilmoitetun veron määräämiseen sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Edellä 5 momentissa tarkoitettua veroa ei voida palauttaa enää, kun kolme kalenterivuotta on kulunut sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta verovelvollinen on ilmoittanut liikaa veroa. Jos

verovelvollinen on vaatinut palautusta edellä tarkoitetussa ajassa, vero voidaan kuitenkin palauttaa myöhemminkin.

134 r §

Edellä 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle takaisin maksettavalle verolle maksetaan korkoa veronkantolain mukaisesti.

134 s §

Edellä 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 ja 37 §:ssä säädetään seuraamusmaksuista siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

Poiketen siitä, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 36 §:n 2 momentissa säädetään, myöhästymismaksua ei määrätä, jos 133 d tai 133 k §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen korjaa Suomeen suoritettavaa veroa koskevan virheen 134 q §:ssä tarkoitetulla tavalla viimeistään korjattavaa verokautta seuraavan verokauden veroilmoituksen antamiselle säädettyinä määräpäivinä.

134 t §

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 44 ja 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan tämän lain 133 r §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen Suomeen tilitettävän veron osalta sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden alusta, johon kuuluvalta verokaudelta vero on tullut ilmoittaa ja maksaa.

137 a §

Poiketen siitä, mitä 135 a, 136 ja 137 §:ssä säädetään, myynnistä suoritettava vero kohdistetaan 16 b §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa sille verokaudelle, jonka aikana veron suorittamisvelvollisuus on mainitun pykälän mukaan syntynyt.

22 luku

Laskut ja muut tositteet

209 a §

Laskutukseen sovelletaan 209 b—209 g §:ää, jos myynti tapahtuu 5 luvun mukaan Suomessa, ellei tämän pykälän 5 momentissa toisin säädetä.

Laskutukseen sovelletaan 209 b—209 g §:ää myös 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa, jos myyjä luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut Suomessa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka on Suomessa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettut tilanteet ovat:

1) myyjä laatii laskun myynnistä, joka tapahtuu toisessa jäsenvaltiossa, ja verovelvollinen myynnistä on 2 a tai 9 §:ää vastaavan säännöksen nojalla ostaja; tai

2) myynti ei tapahdu Yhteisön alueella.

Edellä 12 a luvussa tarkoitettussa erityisjärjestelmässä ilmoitettavien myyntien laskutukseen sovelletaan 209 b—209 g §:ää, jos tunnistamisjäsenvaltio on Suomi.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 209 b—209 g §:ää ei sovelleta:

1) toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen myyjän Suomessa suorittamaan myyntiin, josta ostaja on 2 a tai 9 §:n nojalla verovelvollinen ja josta myyjä laatii laskun;

2) 12 a luvussa tarkoitettussa erityisjärjestelmässä ilmoitettavaan myyntiin, jos tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi.

Myyjä on 5 momentin 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, jos hän luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai, kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa. Tätä ja 2 momenttia sovellettaessa kiinteällä toimipaikalla, josta tavarat luovutetaan ja palvelut suoritetaan, tarkoitetaan kiinteää toimipaikkaa, jonka henkilöstö- ja muilla resursseilla luovutus tai suoritus toteutetaan.

209 b §

Lasku on annettava myös:

- 1) 19 a §:ssä ja 72 b §:n 4 momentissa tarkoitetusta myynnistä, jos ostaja on yksityishenkilö;
- 2) 130 a §:n 1 momentissa tarkoitetun tavarat tai palvelun myynnistä kunnalle.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa ja 2 momentin 1 kohdassa säädetään, laskua ei tarvitse antaa myynneistä, jotka on ilmoitettava 133 k §:ssä tarkoitetussa erityisjärjestelmässä.

209 e §

Jos osa 1 momentissa tarkoitetuista tiedoista sisältyy ostajalle aiemmin annettuun tai ostajalla olevaan asiakirjaan, näiden asiakirjojen katsotaan yhdessä muodostavan laskun. Edellytyksenä on kuitenkin, että jälkimmäinen asiakirja sisältää yksiselitteisen viittauksen aikaisempaan asiakirjaan. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta 19 a §:ssä tarkoitettuun tavaroiden etämyyntiin, 72 b §:ssä tarkoitettuun tavarat yhteisömyyntiin eikä sellaiseen toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvaan tavarat tai palvelun myyntiin, josta ostaja on 2 a tai 9 §:ää vastaavan säännöksen perusteella verovelvollinen.

209 f §

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske 19 a §:ssä tarkoitettua tavarat etämyyntiä, 72 b §:ssä tarkoitettua tavarat myyntiä eikä sellaista muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa tapahtuvaa tavarat tai palvelun myyntiä, josta ostaja on 2 a tai 9 §:ää vastaavan säännöksen perusteella verovelvollinen.

209 j §

Edellä 19 c §:ssä tarkoitetun liiketoiminnan jatkajan on annettava liikkeen tai sen osan luovuttajalle selvitys siitä, että luovutettuja tavaroita ja palveluja ryhdytään käyttämään vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen.

Edellä 19 c §:ssä tarkoitetun liikkeen tai sen osan luovuttajan on luovutettavien käytettyjen tavarat sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden osalta annettava liiketoiminnan jatkajalle selvitys 79 f ja 79 g §:ssä tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta.

Edellä 19 c §:ssä tarkoitetun liikkeen tai sen osan luovuttajan on annettava liiketoiminnan jatkajalle 209 k §:ssä tarkoitettu selvitys luovutettavista kiinteistöistä.

Tämän lain laskuja koskevia säännöksiä sovelletaan 19 c §:ssä tarkoitettuun liikkeen tai sen osan luovutukseen.

209 u §

Elinkeinonharjoittajan, joka mahdollistaa markkinapaikkaa, alustaa, portaalia tai vastaavaa sähköistä rajapintaa käyttämällä toisen elinkeinonharjoittajan tavarat tai palvelujen myyntin muille kuin elinkeinonharjoittajille Yhteisön sisällä, on pidettävä riittävän yksityiskohtaista

kirjanpitoa kyseisistä myynneistä, jotta jäsenvaltiot, joissa myynnit tapahtuvat, voivat todentaa, että arvonlisävero on tilitetty oikein.

Suomessa tapahtuneita myyntejä koskevat tiedot on pyydettyäessä saatettava Verohallinnon käytettäväksi sähköisesti. Verohallinto määrää tarkemmin tietojen antotavasta.

Tiedot on säilytettävä kymmenen vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana liiketoimi suoritettiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2021. Lain 134 b § tulee kuitenkin voimaan jo 10 päivänä toukokuuta 2021.

Lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, jollei jäljempänä toisin säädetä. Jos veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain 134 f, 134 j—134 l, 134 q ja 134 s §:ää sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta verokaudelta ilmoitettavaan veroon. Ennen tämän lain voimaantuloa alkaneelta verokaudelta ilmoitettavaan veroon sovelletaan 134 f, 134 j, 134 o ja 134 r §:n säännöksiä sellaisina kuin ne olivat tämän lain voimaan tullessa.

Tämän lain 134 b §:ää sovelletaan mainitun säännöksen voimaantulopäivänä ja sen jälkeen tehtäviin erityisjärjestelmien rekisteröintiä koskeviin päätöksiin.

Helsingissä 7.5.2021

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Valtiovarainministeri Matti Vanhanen